

þó ekki meira bil milli fjala en 0,5 cm. Utan á göflunum séu okar úr sama efni og höldur úr kaðli eða tréklossar, sem hægt er að taka í þegar kössunum er lyft. 162
12. des.

Stærð kassanna skal vera þessi að innanmáli:

Lengd 62,5 cm, breidd 40 cm og hæð 20 cm.

Á kössunum eiga að vera lok, svo að ekki renni úr þeim í flutningi.

6. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 92 3. maí 1935, um meðferð, verkun, umbúðir og útflutning á sjávarafurðum.

Reglugerðin öðlast gildi 1. janúar 1945 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 12. desember 1944.

Áki Jakobsson.

Gunnl. E. Briem.

HAFNARREGLUGERÐ

163

fyrir Neskaupstað.

13. des.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Neskaupstaðarhöfn tekur yfir Norðfjörð, vestan línu, sem hugsast dregin úr Uxavogstanga í Hellisfjarðarnes.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Bæjarstjórn Neskaupstaðar hefur á hendi stjórn hafnarmálanna undir yfirmumsjón Stjórnarráðs Íslands.

Hafnarnefnd annast framkvæmdir hafnarmála og eftirlit með höfninni og hafnarmannvirkjum, sér um viðhald og umbætur á hvoru tveggja, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar og reikningsskil fyrir hönd bæjarstjórnar. Heimilt er þó hafnarnefnd, að fela bæjarstjóra eða öðrum, er hún ákveður, daglegar framkvæmdir og reikningshald, svo og eftirlit með höfninni og hafnarmannvirkjum.

Fé hafnarsjóðs má verja til hafnarbóta og hvers konar mannvirkja, er miða að því að bæta aðstöðu við höfnina.

3. gr.

Bæjarstjórn er heimilt að ráða hafnarvörð, eftir tillögum hafnarnefndar, sem setur honum erindisbréf. Þá getur hún einnig ráðið fleiri starfsmenn og sett þeim starfsreglur, ef þurfa þykir.

4. gr.

Hafnarnefnd er skipuð 5 mönnum, er bæjarstjórn kýs á sama hátt og til sama tíma og aðrar fastanefndir. Nefndin kýs sér sjálf formann. Varamenn skulu kosnir jafnmargir og á sama hátt.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

5. gr.

Hafnarnefnd sér um, að gætt sé almennrar reglu á höfninni og við hana. Er öllum skylt að hlýða boði hennar og banni tafarlaust og enn fremur þeirra starfsmanna, er hún setur, til þess að gæta reglu. Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

6. gr.

Öll skot við höfnina og á henni eru stranglega bönnuð og sérstaklega skal gæta þess, að skot og fugladráp frá skipum og bátum á höfninni eigi sér ekki stað. Þó getur hafnarnefnd veitt undanþágu frá ákvæði þessu, þegar sérstaklega stendur á og í einstöku tilfellum.

7. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld eða ljós, nema í eldavél skipsins og á ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, sem unnið er að fermingu þeirra eða affermingu. Álíti hafnarnefnd að hætta geti stafað af fermingu og affermingu eldfimrar vöru, er henni heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu og annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með sérstöku leyfi hafnarnefndar í hvert sinn.

8. gr.

Seglfestu eða öðru, er valdið getur skemmdum, má hvergi kasta út á höfninni, nema með leyfi hafnarnefndar, og seglfestu má hvergi taka, nema með leyfi hafnarnefndar og landeigenda. Einnig er bannað að kasta fiskúrgangi eða öðrum óþrifnaði í sjóinn frá skipum, er liggja við hafnarbryggjuna.

9. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða ný skip, þetta eldri skip eða framkvæma viðgerðir á þeim á annan hátt, nema leyfi hafnarnefndar komi til. Einnig þarf leyfi hafnarnefndar til þess að leggja skipum í fjörur hafnarinnar. Báta, sem ekki eru notaðir að jafnaði, má ekki geyma á stöðum, þar sem þeir eru, að dómi hafnarnefndar eða lögreglustjóra, til óþrifnaðar eða óþæginda.

IV. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

10. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ferma ekki né afferma, mega aldrei liggja svo á höfninni, að tálmi fermingu eða affermingu annarra skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boði hafnarnefndar eða starfsmanna hennar um það, hvar skulu leggjast.

Ekki má leggja skipum eða bátum svo nærri bryggjum, að eigi sé, að dómi hafnarnefndar, nægilegt og gott pláss fyrir önnur skip að komast að og frá, né heldur má leggja netum eða duflum svo nálægt bryggjum, að aðgangur verði ógreiður skipum.

Skip mega aldrei leggja svo út frá sér strengi eða önnur festartæki að umferð tálmi. Festartæki frá skipi má aldrei leggja yfir alfaraveg.

11. gr.

Í hverju skipi, að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannláus við festar á höfninni, skal jafnan vera einn maður, að minnsta kosti, er tekið geti á móti fyrirskipunum hafnarstarfsmanna og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

163

13. des.

12. gr.

Vélbátum, sem heima eiga í Neskaupstað, eða gerðir eru út þaðan og liggja við sérstök legugögn á höfninni, má ekki leggja svo að hindri eða tefji umferð um höfnina. Hafnarnefnd getur ákveðið hvar og hvernig legufæri þeirra skulu lögð.

Enginn má flytja legugögn báts síns, nema með leyfi hafnarnefndar, en heimilt er eiganda þeirra að taka þau upp án leyfis nefndarinnar.

13. gr.

Nú tregðast eigandi, skipstjóri eða umráðamaður skips við að hlýða skipun hafnarnefndar eða umsjónarmanns, um að flytja skip sitt eða bát eða strengi á höfninni, og getur þá hafnarnefnd látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda eða umráðamanns.

14. gr.

Eigi má festa skipum við uppfyllingar eða bryggjur, nema við festarhringa eða festarstólpa. Festum skal þannig fyrir komið, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjum eða uppfyllingum. Þyki þess ekki nægilega gætt, má krefjast, að úr því sé bætt tafarlaust.

Skýlt er að hafa tryggar hlifar milli skips og bryggju eða uppfyllingar.

15. gr.

Ef skip lendir á grynningum eða sekkur, þar sem það, að áliti hafnarnefndar, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, getur hafnarnefnd látið færa skipið burt á kostnað eigandans, og er heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

V. KAFLI

Notkun á hafnarbryggjum og geymsluhúsum.

16. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast við bryggjur hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu skip, sem sigla eftir fyrir fram ákveðinni auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, hafa að öðru jöfnu rétt til þess að leggjast að bryggju, þó önnur skip liggja þar fyrir, og verða þau að víkja meðan hin eru afgreidd. Samskonar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé fermingu eða affermingu skips ekki haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarnefndar, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, ef hún krefst þess. Enn fremur getur hafnarnefnd vísað skipum frá bryggjunni, áliti hún það nauðsynlegt vegna veðurs eða annars. Ef ágrein- ingur rís, ræður hafnarnefnd í hverri röð skip komast að bryggjunni.

17. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur eða uppfyllingu, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrum.

Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipa, er nær liggja.

163

13. des.

18. gr.

Pegar lokið er fermingu eða affermingu, skal afgreiðslumaður eða skipstjóri, ef þörf gerist, láta ræsta bryggju þá eða uppfyllingu, sem notuð hefur verið. Farist það fyrir, má hafnarnefnd láta gera það á þeirra kostnað.

19. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða láttnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða uppfyllingu og eigi annars staðar á landi hafnarinnar, en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarnefndar. Skal flytja burtu muni og vörur jafnskjótt og hún krefst þess. Hafnarnefnd getur heimt-að gjald eftir vörur, sem láttnar eru liggja á landi hafnarsjóðs.

20. gr.

Fyrir geymslu á vörum eða varningi í húsum hafnarinnar, sem til þess eru sérstaklega ætluð, og ekki eru leigð öðrum með samningum, skal eigandi eða um-ráðandi varningsins greiða gjald, er í hvert sinn ákveðst af hafnarnefnd. Gjald þetta skal greitt áður en varningurinn er fluttur úr húsum hafnarinnar.

VI. KAFLI

Hafnarmannvirki einstakra manna og félaga innan hafnarinnar.

21. gr.

Meðfram strandlengjunni umhverfis höfnina má ekki gera í sjó fram neina bryggju eða mannvirki, né heldur breyta eða auka við þau mannvirki, sem fyrir eru, og ekki fylla upp eða dýpka frá landi, nema bæjarstjórn hafi veitt samþykki sitt til þess, að fengnum tillögum hafnarnefndar, og gildir leyfið aðeins til eins árs, sé það látið ónotað. Skjóta má úrskurði bæjarstjórnar til úrskurðar stjórnar-ráðsins. Sá, sem fengið hefur leyfi til að gera slík mannvirki, skal halda því svo vel við, að engin hætta stafi af því.

22. gr.

Við bryggjur eða uppfyllingar einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar, nafa skip rétt til að leggjast að í sömu röð og þau koma inn og sækja um það. Þó skulu skip, sem sigla eftir fastri áætlun, hafa forgangsrétt næst eiganda.

23. gr.

Við hverja bryggju einstakra manna eða félaga, sem skipum er ætlað að leggj-ast að, getur hafnarnefnd krafizt að sé umsjónarmaður, sem hún tekur gildan.

24. gr.

Um lýsingu slíkra mannvirkja, þrifnað á þeim og ýmis nauðsynleg áhöld, svo sem stiga, landgöngubrýr, björgunarhringi o. s. frv., fer eftir þeim fyrirmælum, er hafnarnefnd setur á hverjum tíma, og gilda jafnt fyrir allar bryggjur og uppfyll-ingar innan hafnarinnar.

VII. KAFLI

Hafnargjöld (lestargjöld).

25. gr.

Öll skip, seglskip, gufuskip og vélskip, stærri en 12 smálestir brúttó, hvort sem þau eru tóm, hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða hafnargjald (lestar-gjald) í hvert sinn, er þau leggjast á Neskaupstaðarhöfn og hafa eitthvert sam-band við land. Undanþegin eru þó herskip, varðskip, björgunarskip, vitaskip ríkis-

sjóðs, skip, sem hafa skirteini sem skemmtiskip, vísindaleg rannsóknarskip og skip, sem leita hafnar í neyð.

163
13. des.

Hafnargjaldið (lestargjaldið) reiknast af nettó burðarmagni skipsins, talið í heilum smálestum, og er hálf smálest talin sem ein heil, en minna broti sleppt.

26. gr.

Hafnargjaldskrá:

- A. Skip, sem eru eign búsettra manna í Neskaupstað og skrásett þar, skulu greiða einu sinni á ári 2 krónur af hverri brúttó smálest, þó aldrei minna en 15 kr. Auk þess greiða þau heimaskip, er stunda millilandasiglingar, 10 aura af hverri nettósmálest í hvert sinn er þau koma á höfnina úr millilandasiglingu. Lægsta gjald skal þó vera 5 krónur.
- B. Skip, sem sigla eftir opinberum ferðaáætlunum, skulu greiða 10 aura af hverri smálest í hvert sinn er þau leggjast í Neskaupstaðarhöfn.
- C. Öll önnur skip, sem til hafnar koma, með þeim undantekningum, sem að framan greinir, skulu greiða 20 aura af hverri smálest.

27. gr.

Ef skip liggur á höfninni lengur en 10 daga, skal það greiða hálf t Hafnargjald að nýju, fyrir hverja 10 daga eða brot úr þeim. Hafi skip verið tekið á land til viðgerðir, telst sá tími ekki með, sem það stóð uppi, né heldur þegar skip liggja á höfninni vegna þess að hafís lokar henni.

VIII. KAFLI

Bryggjugjöld.

28. gr.

I. Gjöld af bryggjum hafnarsjóðs:

Hvert skip, sem leggst við bryggju eða uppfyllingar eða að skipi, sem við hana liggur, skal greiða bryggjugjald af nettóstærð skipsins, talið í heilum smálestum, en broti skal sleppt. Greiða skal gjaldið fyrir hvern sólarhring, en hluti úr sólarhring telst sem heill. Undanþegin bryggjugjaldi eru varðskip, herskip og vísindaleg rannsóknarskip.

Gjöldin greiðast sem hér segir:

- A. Af öllum aðkomuskipum greiðast 10 aurar af hverri nettósmálest. Minnsta gjald skal þó vera 5 krónur.
- B. Bátar og skip, heimilsföst í Neskaupstað, að stærð 10 smálestir og þar yfir, greiði 1 krónu af hverri brúttó smálest á ári. Minni bátar greiði 5 krónur á ári.

Heimilsföst skip í Neskaupstað, sem stunda millilandasiglingar, greiði þó auk þess bryggjugjald eins og aðkomuskip, meðan á þeim siglingum stendur.

- C. Fyrir sérstaka notkun á hafnarbryggjum eða uppfyllingum, svo sem aðgerð á fiski, flökun, fiskverkun, sildarsöltun o. fl. skal hafnarnefnd ákveða sérstakt gjald fyrir eða semja við viðkomandi aðila.

II. Gjald af bryggjum einstakra manna eða félaga:

Bryggjueigendur greiði ekkert bryggjugjald af sínum eigin fiskiskipum, eða öðrum fiskiskipum, sem stunda sjávarútveg frá Neskaupstað og leggja upp afla sinn á bryggjur þeirra, eða taka vistir sínar og aðrar nauðsynjar til eigin notkunar.

Öll gjaldskyld skip, samkv. framansögðu, sem nota bryggjur einstakra manna, greiði hafnarsjóði hálf t bryggjugjald.

IX. KAFLI

Festargjald.

29. gr.

Skip og bátar, önnur en herskip og varðskip, sem nota bryggjufestar sem hafnarsjóður á, skulu greiða 2 auru af hverri nettó smálest, fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, þó aldrei minna en 5 krónur á sólarhring.

X. KAFLI

Vörugjöld.

30. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, lifandi og dauðum, sem fermdar eru eða affermdar á höfninni, með þeim undantekningum, er síðar getur.

31. gr.

Af vörum, sem samkv. farmskrá skips eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálf tölur vörugjald.

32. gr.

Undanþegnar vörugjaldi eru þessar vörur:

- a. Vörur, sem settar eru á land og eiga að fara aftur með sama skipi, enda sé svo ákveðið í farmskrá.
- b. Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta, til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
- c. Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur, sem ekki er á farmskrá.
- d. Vörur og tæki til hafnarinnar og annarra fyrirtækja bæjarins.

33. gr.

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd, með umbúðum. Brot úr gjald-einingu telst heil. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds, og er skipstjóri eða skipaafgreiðslan skyld að láta starfsmönnum hafnarinnar í té eftir-rit af farmskrá skipsins.

Sé engin farmskrá, skal skipstjóri gefa drengskaparvottorð um vörumagnið, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarnefnd ástæða til, getur hún hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hún telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn. Ef ýmsar vörutegundir eru í sömu umbúðum, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

Við útreikning vörugjalds skal leggja saman hvern vöruflokk, sem samantendur á skránni, ef móttakandi eða sendandi hér er einn og sami aðili.

34. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því sem vörugjaldskrá tiltekur, og gjald greiðast eins og þar segir. Þó skal aldrei reikna vörugjald minna en 50 auru.

Ef vafi leikur á því, í hvaða flokki skal telja einhverja vöru, skal bæjarstjóri skera úr, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

35. gr.

Vörugjaldskrá:

1. flokkur: Gjald 35 aurar fyrir hver 100 kg: Saltfiskur, nýr fiskur með haus, sild, ís, kol, salt, cement, kornvörur, sykur, kartöflur og rófur.

2. flokkur: Gjald 45 aurar fyrir hver 100 kg: Lýsi, fiskimjöl, síldarmjöl, nýr fiskur afhausaður, oliur og járn. 163
3. flokkur: Gjald 55 aurar fyrir hver 100 kg: Freðfiskur, flatfiskur, fiskflök og kjöt. 13. des.
4. flokkur: Gjald 70 aurar fyrir hver 100 kg: Allar aðrar vörur, er reiknast eftir þyngd.
5. flokkur: Gjald 10 aurar fyrir teningsfet af trjáviði og öðrum vörum, er reiknast eftir rúmmáli.
6. flokkur: Gjald 20 aurar fyrir hvert stykki: Tómar tunnur.
7. flokkur: Gjald 3 krónur fyrir hvern stórgrip.
8. flokkur: Gjald 50 aurar fyrir hverja sauðkind og minni gripi.

XI. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

36. gr.

Bæjarstjóri sér um alla innheimtu á tekjum hafnarsjóðs.

37. gr.

Gjalddagi lestargjalds (hafnargjalda) er þegar skipið hefur lagzt á höfnina, gjalddagi bryggjugjalda, þegar skip hefur lagzt við bryggju eða skip, og gjalddagi vörugjalda, þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið á höfnina, ef um aðfluttar vörur er að ræða. Sé um útfluttar vörur að ræða, fellur vörugjald af þeim í gjalddaga þegar vörurnar eru komnar í skip.

Gjalddagi þeirra gjalda, sem eiga að greiðast einu sinni á ári, er 1. júlí.

38. gr.

Skipstjóri ber ábyrgð á greiðslu lestargjalds (hafnargjalds) og bryggjugjalds. Eigandi skips ber þó alltaf ábyrgð á greiðslu allra gjalda samkv. reglugerð þessari.

Móttakandi ábyrgist vörugjald af aðfluttum, en sendandi af útfluttum vörum, annars skipstjóri, ef farmur skips er ekki skráður. Hafnarsjóður hefur haldsrétt í skipum fyrir skipagjöldum, en í vörum fyrir vörugjöldum, unz gjöldin eru að fullu greidd.

39. gr.

Öll gjöld samkv. reglugerð þessari má taka lögtaki.

XII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

40. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum lagareglum. Ef samningum verður ekki við komið, um skaðabætur fyrir skemmdir, skulu þær ákveðast af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvor aðili um sig getur krafizt yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því undirmati var lokið. Yfirmat skal framkvæmt af 5 óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, sem þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt honum í vil meira en 10%. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

163

13. des.

41. gr.
Sá, sem hefur bakað sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má ekki fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarnefnd tekur gilda.

42. gr.

Enginn má vænta þess, að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá lögreglustjóra, nema hann sanni, að hann hafi greitt gjöld þau, sem innheimtumaður hafnarinnar á að innheimta, svo og sektir og skaðabætur, sem honum ber að greiða, samkv. reglugerð þessari.

43. gr.

Hverja þá skipun, sem samkv. reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki í skipi. Ef stýrimaður er heldur ekki við, má gera einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt sem skipstjóri hefði fengið hana sjálfur.

44. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum frá 50—1000 krónum, nema þyngri refsing liggí við eftir almennum lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð.

45. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið sem almenn lög-reglumál.

46. gr.

Þegar reglugerð þessi öðlast gildi, er um leið úr gildi numin hafnarreglugerð fyrir Neskaupstað, Norðfirði, frá 3. maí 1929, og reglugerðir um breytingar á sömu reglugerð frá 15. des. 1939 og 17. sept. 1940, svo og öll önnur ákvæði, er kunna að fara í bág við reglugerð þessa.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 66 frá 4. júlí 1942, til þess að öðlast gildi 1. janúar 1945, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 13. desember 1944.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ

um skömmtun á fiskilínunum.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 37 12. júní 1939, um heimild fyrir ríkisstjórnina til ýmislegra ráðstafana vegna yfirvofandi styrjaldar í Norðurálfu, og lögum um breyting á þeim lögum, nr. 59 7. maí 1940, er hér með sett eftirfarandi reglugerð.

1. gr.

Bannað er að selja hvers konar fiskilínur, nema gegn sérstökum innkaupaleyfum, sem út eru gefin af Fiskifélagi Íslands í umboði skömmtunarskrifstofu ríkisins.

2. gr.

Leyfin skulu gefin út til ákveðins tíma og skulu þau stíluð á eigendur tiltekinna báta og miðuð við þyngd fiskilínanna, sem leyfðar eru.

164

15. des.